

IN GENESIN MOSIS

Prolegomena.

S I TIMÆVS apud Platonem non solum recte monuit, quoties aliquid siue magnum siue paruum aggredimur, ante omnia Deum esse inuocandum, sed & ipse de vniuersi huius mundi generatione verba facturus, licet fabulosa, Deos Deasque omnes inuocabat, & obtestabatur, uti sibi darent ea dicere quæ auditoribus forent grata, & viderentur consentanea; satis indicans, non esse ingenij humani tanta mysteria explicare, nec quæ erat dicturus, vero esse consentanea: Quanto magis nobis, qui sanctissimam & verissimam quidem, sed ab omni ratione, memoria, & sensu humano remotissimam historiam de prima rerum origine, creatione & propagatione ex diuinis scripturis explicare aggredimur, verus ille *ἄναρχος* cæli & terræ DEVS, pater Domini nostri IESV CHRISTI, intimo cordis affectu est inuocandus, ut nō solum vobis grata & consentanea, sed & salutaria Deoque gloriosa ex Scripturis diuinis proferre possimus. Sic igitur ante omnia Deum inuocemus.

Omnipotens æterne & misericors Deus, cuius verbum est lucerna pedibus nostris, & lumen semitis nostris, aperi & illumina mentes nostras, ut sanam verbi tui doctrinam recte intelligamus, & in ea quæ intellexerimus, à Spiritu tuo transformemur, maiestati tuæ nulla ex parte displiceamus: per DOMINVM nostrum IESVM CHRISTVM. Amen.

Antequam vero ad institutam libri Geneseos interpretationem accedam, ne illotis, quod aiunt, manibus argumentum tam sanctum tamque arduum aggrediamur, pro more prolegomena quædam, ad illustrandam futuram interpretationem, præmittenda duxi.

- I. De Authore libri, à quo & quando sit scriptus.
- II. De titulo & argumento libri, & quid Genesis à Timæo & Critia Platonis differat.
- III. De Chronologia Geneseos.
- IV. De partitione libri.
- V. De vtilitate libri.
- VI. De interpretandi ratione, quam sequemur.

I. De